

Nr 389.

Av herrar **Rylander** och **Hallén**, om beredande av traktamentsbidrag åt vissa hos riksdagen tillfälligt anställda tjänstemän, som icke äro bosatta i Stockholm eller dess förorter.

Under vart och ett av de senaste åren har riksdagen fattat särskilda beslut om kostnadsersättning för resor till och från riksdagen samt för visst antal hemresor under pågående riksdag åt de riksdagstjänstemän, som ej äro bosatta i Stockholm eller dess förorter. Det förslag till nya avlöningsbestämmelser för de hos riksdagen anställda tjänstemännen, vilket nu framlagts för riksdagen, innehåller generella föreskrifter härom.

Däremot saknas i förslaget, liksom i nu gällande avlöningsbestämmelser, regler om traktamentsersättning eller traktamentsbidrag åt tjänstemän från landsorten. Visserligen innehåller förslaget en allmän regel om att tilläggsarvode efter därom gjord framställning av kanslideputerade skall kunna beviljas högre riksdagstjänstemän, då särskilda skäl därtill äro. Men enligt motiven till förslaget och de där angivna maximeringarna av tilläggsarvodena kunna dessa svårigen uppfattas annorlunda än som verkliga arvodesförhöjningar åt vederbörande befattningshavare, avsedda att utgå var dessa än ha sin egentliga bosättningsort.

Om detta slags arvodestillägg även framdeles skulle vara det enda, som skulle kunna utgå vid sidan av de i avlöningsbestämmelserna direkt fastställda grundarvodena jämte dyrtidstillägg, skulle därför de av förevarande befattningshavare hos riksdagen, vilka äro hemmahörande i den egentliga landsorten, komma i en oförmånligare ställning än övriga riksdagstjänstemän. De förra borde dock rimligen erhålla skälig kompensation för sina merkostnader för uppehållet i Stockholm under anställningstiden hos riksdagen, vilken är av den natur att man svårigen kan begära, att de skola avflytta till Stockholm eller dess förorter.

Eljest skulle i längden rekryteringen av en del av de viktigare befattningarna hos riksdagen, särskilt inom vissa av de ständiga utskotten, vilka ej alltid kunna söka sina befattningshavare enbart bland personer bosatta i Stockholm med omnejd, kunna äventyras. En allmän regel om traktamentsbidrag med skäligt belopp synes därför böra införas i de nya avlöningsbestämmelserna, så att dessa tjänstemän från landsorten redan före antagandet av anställningen hos riksdagen kunna bedöma sina blivande verkliga avlöningsförmåner med samma grad av tillförlitlighet som tjänstemännen från Stockholm med omnejd.

En dylik regel skulle för övrigt ingalunda innebära införande av en för statsförvaltningen ny princip. Den är nämligen inom densamma godtagen genom tilläggsbestämmelser till allmänna avlöningsreglementet. Den har även godtagits beträffande riksdagsmännen själva såväl enligt nu gällande stadga om riksdagsmannaarvodet som enligt det av 1946 års sakkunniga för reformering av riksdagens arbetsformer framlagda förslaget till ny stadga.

Under hänvisning till vad sålunda anförts samt under erinran om bankoutskottets uttalande i dess av riksdagen godkända utlåtande nr 40 år 1945, att frågan om traktamentsbidrag till riksdagens tjänstemän lämpligen borde avgöras i samband med antagandet av nytt avlöningsreglemente för dessa befattningshavare, hemställes,

att riksdagen i avlöningsbestämmelserna för de hos riksdagen tillfälligt anställda tjänstemännen måtte införa ett stadgande om särskilda traktamentsbidrag åt dem bland dess högre tjänstemän, som icke äro bosatta i Stockholm eller dess förorter; samt

att bankoutskottet måtte utarbeta härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 17 februari 1948.

Olov Rylander.

Harald Hallén.
